

Smärtorika mysterier (3): Törnekröningen

”Rosenkransen är både meditation och bön om hjälp. Ihärdig bön till Guds moder bygger på förlitan på att hon i sin moderliga förbön kan uppnå allt från Sonens hjärta.” (Johannes Paulus II, ”Rosarium virginis Mariæ”, 16).
Texter av den helige Josemaría om det tredje smärtorika mysteriet.

2020-05-04

JOHANNESVANGELIUM

Då tog Pilatus Jesus och lät gissla honom. Och soldaterna vred ihop en krans av törne och satte på hans huvud, och de hängde på honom en purpurröd mantel. De gick fram till honom och sade: "Var hälsad, judarnas konung", och de gav honom örfilar.

Joh 19:1,3

TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA

Vår konungs iver att få lida är tillfredsställd!

Min Herre förs till pretoriets gårdsplan och där kallar de samman hela vaktstyrkan (Mark 15:16). - De hårdföra soldaterna har klätt av hans obesudlade kött. - De klär Jesus i en gammal och smutsig purpurröd trasa. - En käpp sätts som spira i hans högra hand...

Törnekronan, som har satts på honom med hugg och slag, gör honom till en låtsaskung att håna ... - Ave rex judaeorum! - Leve judarnas konung (Mark 15:18). De sårar hans huvud med sina slag. De ger honom örfilar ... och spottar på honom.

Törnekrönt och klädd i den purpurfärgade trasan visas Jesus upp för det judiska folket: Ecce homo! - Här är mannen. Återigen skriker översteprästerna och deras tjänare: Korsfäst honom, korsfäst honom! (Joh 19:5-6).

Har inte du och jag kanske törnekrönt honom på nytt, slagit honom, spottat på honom?

Aldrig mer, Jesus, aldrig mer ... Och en fast och konkret föresats sätter punkt för dessa tio Hell dig Maria.

Rosenkransen, tredje smärtorika mysteriet

Herren har närmat sig oss sina människor så mycket att vi alla hyser en längtan i våra hjärtan efter högre ting, efter att stiga mycket högt, efter att göra det goda. Om jag nu rör om dessa ambitioner inom dig, är det för att jag vill att du skall bli övertygad om den visshet han har satt i din själ: om du låter honom verka, så kommer du – där du befinner dig – att vara ett användbart redskap med oanad effektivitet. För att du inte skall avvika av feghet från det som Gud förväntar sig av dig, bör du undvika att högmodigt och naivt underskatta de svårigheter som du kommer att möta längs din väg som kristen.

Dessa svårigheter bör inte förvåna oss. Till följd av vår fallna natur bär vi inom oss själva en benägenhet att göra uppror mot nåden och att motstå den: det är sviterna efter arvsynnen som förvärras av våra personliga synder. Därför måste vi

ständigt sträva uppåt och ta oss an våra vardagliga uppgifter – som är både gudomliga och mänskliga och som ständigt utmynnar i Guds Kärlek – med ödmjukhet, med ett ångerfullt hjärta, med förtröstan på Guds hjälp och samtidigt arbeta av all vår kraft, som om allt berodde på oss själva.

Medan du kämpar – och det är en kamp som kommer att vara tills du dör – så skall du inte utesluta möjligheten att dina yttre och inre fiender kommer att resa sig våldsamt mot dig. Och som om denna börda inte vore tung nog, kommer du ibland att dra dig till minnes de synder du begått, och kanske har de varit många. Jag säger det i Guds namn: förtvivla inte. När det sker – även om det inte nödvändigtvis måste ske och vanligtvis inte kommer att ske – så omvandla det tillfället till ännu en anledning att förena dig ännu mer med Herren. För han har utvalt dig till att vara

hans son, han kommer inte att överge dig. Han tillåter prövningen för att du skall älska honom mer och för att du ännu tydligare skall upptäcka hans ständiga beskydd och Kärlek.

Jag upprepar, var vid gott mod, för Kristus, som förlät oss på korset, fortsätter att erbjuda sin förlåtelse i botens sakrament och vi har alltid en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig; han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens, för att vi skall avgå med Segern.

Framåt, oavsett vad som händer!
Håll stadigt i Herrens arm och tänk på att Gud inte förlorar några slag.
Om du avlägsnar dig från honom av någon anledning, så reagera med den ödmjukhet som får dig att börja och börja om igen; att spela den förlorade sonens roll varje dag, och rentav upprepade gånger under dygnets

tjugofyra timmar; att rätta till ditt ångerfulla hjärta i bikten, som är ett verkligt under av Guds Kärlek. I detta underbara sakrament renar Herren din själ och översköljer dig med glädje och kraft för att inte gå under i din kamp och för att oförtröttligt återvända till Gud, även när allt verkar mörkt. Dessutom, Guds moder, som även är vår moder, beskyddar dig med sin moderliga omsorg och leder dina steg.

Guds vänner, nr. 214

Har du inte någon enda gång gått emot din egen smak, dina nycker? Tänk på att Den som ber dig om det är fastspikad vid ett Kors - och lider med alla sina känslor och själsförmögenheter - och bär en törnekrona på sitt huvud ... för dig.

Plogfåran, nr. 989

Då är det dags för dig att vända dig till din välsignade moder i himlen,

för att be henne ta dig i sina armar och få sin Son att se barmhärtigt på dig. Och se till att omedelbart fatta konkreta föresatser: skär omedelbart bort den där störande detaljen som du och Gud vet om, även om det gör ont. Högmodet, sinnligheten, bristen på övernaturlig syn kommer att sluta förbund och tillsammans viska i ditt öra: Det där? Men det är ju en obetydlig dumhet! Svara, utan att börja diskutera med frestelsen: Jag skall hänge mig även i detta krav som Gud ställer på mig! Och du kommer att ha rätt: kärleken visar sig på ett särskilt sätt i små saker. Vanligtvis är de svåraste uppoffringar som Herren ber av oss ytterst små, men lika oavbrutna och värdefulla som hjärtats slag.

Hur många mödrar känner du som har utfört en hjältemodig, extraordinär handling? Få, mycket få. Och trots det känner du och jag många hjältemodiga, verkligen

hjaltemodiga, mödrar som inte har gjort något spektakulärt och som inte figurerar på löpsedlarna, så att säga. De förnekar sig själva dygnet runt och offerar med glädje sin egen smak och sina egna preferenser, sin tid och sina möjligheter att hävda sig eller göra karriär, för att i stället kunna göra sina barn lyckliga.

Guds vänner, nr. 134

Betrakta och upplev – tillsammans med Honom – Kristi lidande: sträck – dagligen – fram din rygg då man gisslar Honom, håll fram ditt huvud för törnekronan.

Där jag kommer ifrån säger man:
"kärlek återgäldas med kärlek."

Smedjan, nr. 442

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
tornekroningen/](https://opusdei.org/sv-se/article/tornekroningen/) (2026-03-20)